

ת"ד (פתח תקווה) 4527-12-15 - מדינת ישראל נ' שרון עמית רוזנטל

ת"ד (פתח-תקווה) 4527-12-15 - מדינת ישראל נ' שרון עמית רוזנטלשלו פתח-תקווה

ת"ד (פתח-תקווה) 4527-12-15

מדינת ישראל

נגד

שרון עמית רוזנטל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בפתח-תקווה

[16.10.2017]

כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין

גזר דין

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בגרימת תאונת דרכים, בה נפגעה הולכת רגל כבת 73. התאונה התרחשה בשעת לילה, ונטען כי הולכת הרגל לבשה בגדים כהים, אשר הקשו על ההבחנה בה מבעוד מועד.

מתחם עונשי נע בין 3 חודשי פסילה לבין 9 חודשי פסילה.

מלוא תיק החקירה הונח בפניי. שדה הראייה נבחן לגבי התמרור בלבד ונמצא כי מדובר ב- 17 מ'. לא נעשה שיחזור ולא נקבע מתי היה ניתן להבחין בהולכת הרגל.

התביעה ביקשה שלא להסתפק בפסילת המינימום בשל העובדה שהמדובר בשבר בקרסול של אשה קשישה, אשר הצריך שיקום וגרם להתניידותה בעזרת מקל. יודגש כי תיעוד הרפואי אשר הונח בפניי תיאר טיפול שמרני ללא התערבות ניתוחית ושחרור לבית המטופלת לאחר 8 ימי אישפוז במחלקה אורטופדית. מנגד, מפנה הסניגורית לנסיבותיה האישיות של הנאשמת והיותה אם חד הורית, מבקשת הסניגורית לקצר תקופת הפסילה ולהמיר חלקה בעבודות של"צ. עוד מפנה הסניגורית לכך שעברה התעבורתי איננו מכביד.

אכן, הנאשמת נוהגת משנת 1987 ואין לחובתה תאונות נוספות. לחובתה 6 הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2013.

נתתי דעתי לנסיבותיה האישיות. בהקשר זה יש לציין כי שעה שהמחוקק קבע עונשי מינימום, לא הגביל תחולתם באפן שלא יופעלו לגבי נהגים מקצועיים, אשר פרנסתם על הנהיגה ועליה בלבד! מקל וחומר, אמורים הדברים לגבי הנאשמת עצמה אשר נזקקת לרישיון נהיגה לצורך הגעה למקום עבודתה ולצורך טיפול בילדיה, לא מצאתי מקום להמרת הפסילה בעונש של"צ.

הריני מתחשבת לקולא בהודאתה באשמה, אשר חסכה הטרחת העדים לביהמ"ש.
סוף דבר:

הנני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

קנס

- הנני גוזרת על הנאשמת קנס בסך 1,800 ₪.

- הקנס ישולם תוך 90 יום.

פסילה

- הנני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 120 יום.

- הפסילה תחל תוך 90 יום.

-

פסילה על תנאי

- הנני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו תשרי תשע"ח, 16 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.